

Gustafsson, G. W.

Yömen

Pista ja Ilona.

Neidon surullinen kuolema.

Kallis ja sydäntä liikuttawainen

Rakkaiden laulu.

Neljä muuta sulaista ja hupaista

Suvi-Laulua.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Nuorisolle toimitti G. W. G—u.

Sinta: 15 penniä.

Tampereen
kaupunginkirjasto

Toimittajan Pustamoksella.

3564 ASD
100

Pista ja Ilona.

Kaunis ja sydäntä liikuttavainen rakkauden laulu.

(Lautetaan kuin: Minä seison forsialla nuorella j. u. e.)

1. Nii neito nuori ihana, kuin kedon kulkainen,
Kahdeksantoista vuotias, Ilona nimi sen.
2. Se sanken kaunis kasvoilta ja sydän lempiä,
Hän tytär miehen rikkahan tavarain perä.
3. Koulusfa oli kulkenut toi nuori neitoinen
Nytäväk' siellä tuntenut hän pojan alhaisen.
4. Se poika Pista nimeltä, köyhä ja arvoton,
Glossa enää äitinsä mi leski turvaton.
5. Pois ajat, vuodet wierivät ja lapset vanhenee,
Jo Pista myöskin kylässä renginnä palwelee.
6. Se oli koto komea: ihanan Ilonan.
Nyt Pista jälleen kohdata sai koulu-tuttawan.
7. Ilona impi ihana, sanoissa lempiä:
Koulusfa mulle tuttava, nyt meikä renginnä.
8. Nyt tuttavuudeen tunteheet, täsf' muuttui toiseksi,
Ja rakkauden säteheet itsensä ilmaisi.
9. Waan rakkaus ei rauhasfa säilynyt salassa,
Ilonan isä ankara sen kohta tietää saa.

10. „Kuuleppas armas Ilona, mun oma tyttären,
Et milloinkaan sää omanna tuon pojan alhaisen.“

11. Viel' isä sanat ankarat täsf' lausui Pistalle:
„Jos tyttärentäni rakastat, saat mennä matkoille.“

12. Näin kaikui sana vakava tuon isän ankaran:
„Jos tahdot mua palwella niin toisen toimitan.“

13. Täsf' sydän täh'nä surua ja mieli muste'ne,
Nyt isäntänsä ehdosta wiel' Pista palwelee.

14. Työkumppaninsa tyttären toi Pista kihlasi,
Isäntä oli iloinen häät heille kustansi.

15. Ilona pyysi isältä myös häissä tanssiman;
Ei kukaan arwa sydäntä, tuon immen ihanaan.

16. Sen suru oli sortanut pian kaikki tietä saa,
Mielenfä murhe murtannut kuitenkä salassa.

17. Se oli kesä kaunoinen ja ilta ihana,
Hää-wäki tanssi iloiten musikiin soidesa.

18. Ilona ennen aikonnut, et' Pistan omistaa
Toiwonsa tyhjään rauennut kuin kukka kedolla.

19. Täsf' wielä impi ihana nyt sanoi Pistalle:
„Mä pyyhään kansas tanssia“, sen myönsi sulhainen.

20. Ilona tanssifalasta hetkeksi lähti pois,
Sisäänsä otti ainetta, mi kuollon hälle tois.

21. Hän tuli jälleen tataisiin ja alkoi tanssia,
Waan Pista kaswot huomaisi Monan waalena.
22. Mona impi olisi waipunut laattiaan,
Waan Pista häntä holhoisi käfillä rinnoillaan.
23. Mona tässä tunnusti hääjoukon keskellä:
Että hän myrkkyy nautitsi ulkona kähdessä.
24. Koska ei hänen sallittu ijäti omistaa,
Ja Pistan kanssa annettu maailmas' waelttaa.
25. Niin hyljään isän perinnön, maailman tawaran,
Ja Pistan sylis' rauhassa nyt waiwun kuoleman.
26. Näin waipui neito kaunoinen, tässä nyt kuolemaan
Kansalta kaitui suruinen, walitus waikia.
27. Tässä nyt wasta huomaisi toi isä ankara,
Kun tyttärensä kylmänä makaisi paareilla.
28. Ei saisi vastaan sanoa, ei niitä eroittaa,
Kuin sydämmestä rakastaa ijäti toistansa.
29. Sen meille tässä muistuttaa toi inmen kuolema,
Kun rakkauden takia näin waipui tuonelaan.

————— (Sepitti G. W. Gustafsson.)

Matkamies ja Tähti.

(Lauletaan kuin: Sua lähde kaunis katselen j. n. e.)

- 1 w. Kuin katson maasta matkamies
Tähteä Tairahan,

On tuntematon mulle ties
 Baikka sun nähdä saan.

- 2 w. Sä siirryt toisiin sioiltais
 Mit' on se merkitys!
 Bain tervehdätkö weikkoas
 Sen tekee ystämyys!
- 3 w. On siinä toista parempaa,
 Kun waan sen hymärtää,
 Sä kuvaat sillä muuttuwaa,
 Maailman elämää.
- 4 w. En tunne mieltä maailman
 Minne mun lennättää,
 Tai tietä jota waellan
 Jos uhkaa myrsky sää.
- 5 w. Waan silloin tähti toivoni
 Käy aina edelläin,
 Ja johdattaa niin matkani
 Kuin muinoin tietäjän.

Erään nuorukaisen sydämmellinen hyvästi jättö.

(Lauletaan kuin: Istuen ihanassa j. n. e.)

- 1 w. Hyvästi rakkahani,
 Hyvästi armahan',
 Mun lähteä nyt täytyy
 Pois kotiseudultani,
 En enää taida täällä
 Rauvemmin viipyä,

Sill' laiva onpi valmis
Täältä pois pyrkimään.

2 w. Hyvästi rakas äitin',
Hyvästi sisaren',
Mä haltmun Jumalani
Vätän teit' jokaisen,
Jos en mää enää näkis'
Teit' täällä milloinkaan,
Niin kuitenkin mä teidän
Jälkeni seuraavan.

3 w. Hyvästi muorikaifet,
Mä lahden ilolla
Ja laulan raituttelen
Aavalla merellä;
Sill' rintani on raitas
Kuin järvehellä jää
Ja luontoni on vilpas,
Kuin pääsky lentävä.

4 w. Hyvästi kauniit laaksot,
Hyvästi rannikot,
Muistooni suljen teidät
Te luojan luomiot,
Klolla jälleen palaan
Teit' tänne katsomaan,
Kost' uusi kevät alkaa
Maast' ylös puhkemaan.

5 w. Hyvästi koti-seutum',
Sä olet ihana

Enkä mä mailta muilta
 Löydä sen mertaista,
 Kuin aamufilla kaste
 Päälleesi kimaltaa,
 Niin silloin sydämeni
 Kiemusta raukeaa.

- 6 w. Hyvästi viimeiseksi,
 Luon silmän taitvahall',
 Siell' on mun ystäväni,
 Hädäsjä anttajan,
 Siis rukouksineni
 Mä astun laivahan,
 Ja rohkeasti kuljen
 Pois koti-seudultan.

Ystäväänsä laipaawa.

(Lauletaan tuin: Mon ääni ihanainen intohoni ilmestyi j. n. e.)

- 1 w. Kunle sulo neitoiseni
 Mitä sullen kirjoitan,
 Kuulesta mun kultaiseni
 Mitä sullen ilmoitan.
- 2 w. Usein muistan mielesfäni
 Rakkautemme aitoja,
 Usein tunnen rinnasfani
 Suruja ja huolia.
- 3 w. Sinun tähtes usiasti
 Kynneleeni vuotaapi,

Sinun perääs hartahasti
Sydämmeni huokaapi.

4 w. Mina soisin että oisin
Luonasi mun kultani,
Salli Luoja että woisin
Kohota täyttää toiwoni.

Huolellinen poika.

(Lauletaan kuin: Istuen ihanaassa j. n. e.)

Ah, josko ilo suotu olisi minulle,
Tai riemun päivät luotu, sanoisin sinulle.
Ei murhe maksu waiwaa ei waikee walitus.
On sydämmelleni aiwan, waan siitä rasitus.

Ma niinkuin lapsi lauloin jo piennä poikana,
Ja iloisesti nauroin surunkin aikana.
Kuin tulit isommaksi ja päivät lisäänty,
Ah kiiruusti ne juoksi waan huolet pisäänty.

Waan eipä iloo suotu oo mullen yhtäkään,
Ei ole myöskään luotu wakaista ystäwää.
Niin heitän Herran päällen mun kaikki huoleni,
Hän ilahuttaa jälleensä ja onni riemuni.

Tampereella,

Emil Hagelberg'in ja Kumpp. kirjapainossa, 1881.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto